

ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V OPAVĚ

SBOROVÝ ZPRAVODAJ

Podzim 2025

Biblický úvodník

Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě strážlivě. Jako je v jednom těle mnoho údů a nemají všechny stejný úkol, tak i my, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu a jeden druhému sloužíme jako jednotlivé údy.
(Ř 12, 3-5)

Sestry a bratři, vážené čtenářstvo, úvodní verše (resp. text od čtvrtého do osmého verše) jsem si vybrala jako základ svého úplně prvního samostatného kázání, které jsem měla na závěr LST (Letního seniorátního týdne - tradiční akce, kterou už více než dvacet let poslední týden v srpnu pořádá seniorátní odbor mládeže). Máme za sebou specifické období prázdnin. Cestujeme anebo se jako studenti navracíme zpět do rodného města. Jako sbor se k bohoslužbám často scházíme ve velmi malých počtech. Zvláště tehdy je velmi znát každý, kdo na bohoslužby dorazí. Přála bych si, abychom rozdíl jednoho či dvou lidí uměli takhle dobře

vypozorovat a ocenit i v jiných obdobích. Protože na každém z nás, který si neděli přijde poslechnout Boží slovo a třeba se zdrží ke společnému posezení u kávy a čaje, záleží.

Jsme důležití, všichni do jednoho, a ač jsme sami o sobě nepatrní a někdy si připadáme bezvýznamní, společně tvoříme jedno tělo našeho sboru, naší mládeže, naší církve. Nikdo z nás nemá právo se nad ostatní povyšovat, ale ani se vůči nim ponížovat. Jako je každý úd, každý orgán těla sám o sobě nefunkční, bezcenný a umírá, tak i my jeden bez druhého neumíme správně a v plnosti fungovat a nedokážeme plně rozvinout svůj potenciál.

Mám pocit, že na to často v dnešní přeindividualizované době zapomínáme. Až příliš snadno se zavíráme do svých pokojů, do svých bytů a domovů, do svých nukleárních rodin, do svých bublin. Někdy potřebujeme připomenout: “Není to jen o tobě. Zvedni hlavu a rozhlédni se kolem sebe. Podej pomocnou ruku.” Anebo: “Nejsi na to sám, nevzdávej to. Vždycky je tu někdo, kdo tě podepře.”

Vždyť nízká účast na letních bohoslužbách neznamená, že se sbor rozpadá. Vidíme se jinak a jinde, ale stále se potkávat chceme. Konala se sborová dovolená, na začátku srpna jsme vyjeli do Jeseníků na sborový tábor a mládež se účastnila (a spoluorganizovala) už zmíněné LST. Během července a srpna se nám představili naši předčitatelé. V září se konalo výjezdní staršovstvo, kde presbyteři řeší palčivé problémy a zároveň tuží vzájemné vztahy, aby byli schopni o sbor co nejlépe pečovat, a společné bohoslužby s naší kazatelskou stanicí v Sudicích.

Stále se ve sboru pereme s novými výzvami, vyvstávají různé nečekané problémy. Přesto mám pocit, že všemi letními akcemi silněji než jindy zněla zpráva: “Ve společenství je síla.”

Nenechme se trablemi zastrašit, nesklánějme se před překážkami. Věřím tomu, že se na sebe můžeme navzájem spolehnout. Je nás totiž mnoho a jako jednotlivé údy sloužíme jeden druhému. A to vše se děje v Ježíši Kristu, našem Pánu.

Kateřina "Kaba" Kopecká

Slovo šéfrektora

Vážení čtenáři,

prázdniny a vlastně už i začátek podzimu jsou za námi a proto přinášíme zprávy z dění ve sboru v tomto proběhlém období. Jako vždy se je snažíme přinášet poutavým způsobem s rozličnými korespondenty.

V tomto zpravodaji se vracíme ke sborové dovolené, která proběhla v Deštném. Navazujeme sborovým táborem, který proběhl na začátku srpna v Jeseníkách, dle dostupných zdrojů na místě, které znají pouze účastníci a vedoucí tábora. To je jen narážka na to, že v pozvánce i ve článku z tábora se přesné místo nespecifikuje. Věřím, že bližší informace vám budou poskytnuty od vedoucích, pokud se jich zeptáte. Ale možná to zůstane tajemstvím.

Následuje pak informativní zpráva z výjezdního staršovstva, kde se můžete dočíst, co vše se na staršovstvu řešilo. Pokud byste měli pocit, že je potřeba řešit i nějaké jiné téma, které se neřeší, nebo se řeší málo, prosím, dejte vědět někomu ze starších sboru, aby se toto téma mohlo vyřešit. Přece jen, staršovstvo není žádná elitní část sboru, ale pouze vámi zvolení zástupci, kteří by se měli zabývat závažnými, ale i malými záležitostmi sboru, tak aby se v něm každý cítil dobře.

Přinášíme také zprávu z bohoslužeb, které proběhly v Sudicích. Z těchto výjezdních bohoslužeb v Sudicích se už stala velmi pěkná tradice, která je ku prospěchu jak sudickým, tak i opavským. Pro opavské se nabízí možnost navštívit tak trochu "náš" kostel, a pro sudické zase možnost mít tento kostel zaplněný.

Závěrem zpravodaje pak jsou zpráva z Lidické 2 a historické okénko, které však muselo být kvůli svému rozsahu rozděleno na dvě části a pokračování bude v příštím, vánočním, zpravodaji.

Všem doporučuji luštění v tomto zpravodaji. Jedná se o vyškrtávačku, ovšem s tím, že člověk škrtá slova, která jsou vyjádřena obrázky. Za toto luštění děkuji Vítkovi Skaličkovi.

A poděkování patří také všem, kteří se podílejí na běhu sboru. Ať už více či méně viditelným způsobem. Ačkoliv se nám samotným může zdát práce malá, pro jiné může být velkým přispěním, pomocí a užitkem.

Závěrem bych chtěl vyjasnit jednu věc, která se týká minulého zpravodaje. Kvůli vlastnímu pracovnímu vytížení jsem některé články nestihl poslat na korekturu a dal je rovnou do tisku. Proto chyby, které v něm vznikly, jdou za mnou. Zároveň bych chtěl požádat vás čtenáře, pokud máte zájem o to dělat korekturu, další oči se nám budou hodit,

prosím kontaktujte mě a domluvíme se na další spolupráci.

**Přeji vám příjemný podzim,
Daniel Zmrzlík**

Sborový kalendář

22. 10. v 18.30 hod.	vystoupení improvizčního divadla All Imp (Lidická 2)
18. 10.	sborový zájezd do Bruntálu
17. – 18. 10.	víkendovka dětí a mládežníků na Melečku
18. 10.	drakiáda
19. 11.	rozhovor s Dorotou Barovou (projekt Lidická 2)
29. 11.	adventní dílna s přespáním na faře

Pravidelná setkání:

úterý, – dětská hernička (E. Zmrzlíková)

úterý, 18.00 hod. – modlitební setkání (I. Domes)

čtvrtek, 17.00 hod. – setkání sborových zpěváků (R. Chalupská)

čtvrtek, 18.00 hod - setkání nad Biblí – nyní podobenství v Matoušově evangeliu (S. Kopecká)

pátek, 15.30 hod. – setkání co 14 dnů, náboženství menších dětí (S. Kopecká)

neděle, 9.00 hod. – bohoslužby s následným posezením u kávy a čaje

neděle, 11.00 hod. – bohoslužby v Sudicích (2. neděle v měsíci a církevní svátky)

další setkání dle domluvy

Dále nabízíme:

individuální duchovní péče - po předchozí domluvě

vysluhování večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

křest a s ním související předkřestní příprava

církevní sňatek a s ním související předsvatební příprava

církevní pohřeb

zapůjčení duchovní literatury a církevního tisku

prodej biblí a zpěvníků

zasílání „zpráv z fary“ a kázání

pronájem sborového sálu

V případě zájmu neváhejte kontaktovat pastorační pracovníci nebo administrátora sboru.

Sborová dovolená

Sborová dovolená proběhla již podruhé v Deštném v Orlických horách. Opět jsme navštívili poutní kostel v Neratově, kde jsme zažili nedělní bohoslužby. Silná atmosféra místa i velmi civilní a otevřené prostředí mnohé z nás naplnily radostí. V dalších dnech pak program probíhal více individuálně, mladí hráli deskové hry, někteří se věnovali turistice po okolních kopcích, jiní navštívili zámek v Opočně. Společná večerní setkání probíhala v rozhovorech, při zpěvu u kytary a v dobré náladě. Jeden večer jsme měli řízený diskusní program s tématem „jak se cítíme v církvi a jakou roli v ní hrajeme“. Navštívil nás také krnovský farář Štěpán Janča s poutavým vyprávěním o cestě do Jižního Súdánu. Vidět, jak žijí lidé v nejchudší části světa mnohé z nás vedlo k zamyšlení nad vlastním neviděným blahobytem. Zdá se, že účastníci byli s dovolenou spokojeni, jelikož se všichni již přihlásili na sborovou dovolenou v příštím roce, která je plánovaná pro změnu poblíž Litoměřic. Věříme, že dobrá tradice bude pokračovat.

Ivan Domes

Sborový tábor v Jeseníkách: Medvídek Pú a Noemova Archa

Noe nás začal zničehonic hrozně popohánět, a tak jsme rychle s Púem, Králíčkem, Sovou, Ijáčkem a všemi ostatními zvířátky vlezli na loď. Pak začala potopa. To si nevymýšlím. Pršelo opravdu strašně moc. A bylo to hrozné a trvalo to tak alespoň 40 dnů. (Zde Prasátko mírně přehání. Ale kdo z Vás někdy zažil deštivé počasí v Jeseníkách, jistě Prasátku rychle odpustí). Velice jsem se bálo, protože potopa je velká, loď taky, a sloni jsou ještě větší.

Nakonec ale pršet přestalo, Bůh nad námi rozevřel obrovský duhový deštník a řekl, že už potopa nebude. Já jsem se ale zase bálo, že na nás ten deštník spadne, když je tak obrovský. A taky jsem bylo velice smutné, že skončila potopa, protože sloni odejdou do Afriky, tučňáci do Anarchitidy a my s Púem do Stokorcového lesa. A to znamená, že se v úterý nebudeme moct sejít u slonů na čaj. Protože když v úterý půjdeme s Púem do Afriky, tak tam dojdeme třeba až v pátek. Pú si ale v lodi zapomněl svou sklenici Medu, a tak jsme se tam všichni pro ni vrátili a pak už jsme tam taky zůstali bydlet, protože když má člověk kolem sebe přátele, tak se nemusí tolika věcí bát.

A tak jsme všichni nakonec popíjeli na lodi čaj a zpívali si tuhle písničku, kterou (alespoň myslím), složil celou Pú. (Opět omluvte Prasátko, je to jen malé zvířátko a “třistajedenáctka ze Svítáku” mu moc nic neříká.) A všichni jsme se vesele kývali do rytmu ze strany na stranu, a nejvíce se kýval Ijáček, protože měl největší radost ze všech. Nebo to možná bylo proto, že mu něco spadlo do ucha a on se to snažil vytřepat.

Takhle nějak to bylo:

*Když pár přátel zvedne se a nelení
Na hvězdy se večer koukat dá
Z Archy stvoří komunitní bydlení
krajina je kolem malebná
Když černej mrak na nebi slunce
zakrejšvá
Prasátko nám do čaje všem mlíko
nalejšvá
Navzdory černejm tmám
s přáteli čaj vychutnávám
Bůh duhu na oblohu dá*

**S ÚCTOU, VAŠE PRASÁTKO (to
malé zvířátko)**

P.S.: Psal jsem to celé za prasátko já, Králíček, protože prasátko se bálo, že by se mu příliš třásla ruka, a Pú to zrovna napsat nemohl, protože mu náhodou v tu chvíli cosi spadlo do oka.

S úctou, Váš Ing. Králíček

napsala Kateřina "Kuša" Domesová

Výjezdni zasedání staršovstva 2025

Září se stalo měsícem, kdy členové staršovstva našeho sboru vyčlení svůj drahocenný čas pro setkání méně formální. Jednou ročně se setkáváme na místě, které je také už tradiční. Již potřetí to bylo na klidném a podmanivém místě v Dolejších Kunčicích u Fulneku zvaném Kamenný potok.

Oproti běžným setkáním máme více prostoru a času ke sdílení a zamýšlení nad věcmi sborovými, duchovními a osobními.

Z mého pohledu se tento náš záměr i letos podařilo naplnit. Tak bych Vás touto cestou chtěl informovat o tématech, která zazněla. Asi slovy celý průběh a obsah nebudu schopen zachytit, tak bych to rozdělil asi tak do tří témat.

Začnu životem sboru. V tomto roce nastoupila na pozici pastorační pracovnice Simona Kopecká. Shodli jsme se, že je to pro sbor přínos a požehnání. Také Simona vyjádřila svoji spokojenost a smysluplnost této práce. Zároveň jsem se stali v tomto roce sborem administrovaným. Tato zkušenost mě vede k vděčnosti, že se mnoho práce a povinností rozdělilo ve staršovstvu a snažíme se, aby chod sboru pokračoval bez problémů dál.

Pokračoval i pravidelný nedělní bohoslužebný program. V tom patří dík našim pomocným kazatelům a také předčitatelům. Také během našeho jednání jsme se dozvěděli informaci o změně, která nás bude čekat v podzimní době. Sestra administrátorka Ewa Jelinek se rozhodla požádat o ukončení služby administrátorky našeho sboru. Tímto chci poděkovat sestře faráři, že se této službě ujala a popřát jí další požehnání v její práci. Možná v době, kdy budete číst toto číslo zpravodaje, budeme již mít potvrzeno, zda se této službě ujme Štěpán Janča, farář krnovského sboru.

V našich rozhovorech jsme byli vděční za akce, které proběhly v našem společenství. I když to z našeho pohledu nemusí vypadat ideálně, tak Boží přítomnost, pomoc a vedení v našem společenství zažíváme. Je to konkrétně vidět na setkávání maminek s malými dětmi nebo na skupince náboženství dětí.

Druhým tématem jsou ty technické a velmi praktické věci. Náš sbor je vlastníkem nemovitosti, která vyžaduje nejen pravidelnou údržbu, ale i investice. A pravděpodobně se nevyhneme právě investici do sborového domu. Máme vypracované posudky o stavu střechy a krovu, které v souhrnu a ve stručnosti budou vyžadovat rozsáhlou opravu a rekonstrukci. V té souvislosti vznikla

vize využít tuto opravu k vybudování bytové jednotky v podkrovních prostorách. Ano, taky jsme měli a pořád máme hodně otázek, v tomto ohledu je před námi mnoho kroků, pokud se rozhodneme tuto vizi realizovat. V nejbližších měsících budeme oslovovat projekční kanceláře se žádostí o vypracování projektu. K tomuto účelu byl navýšen i rozpočet na tento rok. Cílem naplnění této vize by měla být větší samostatnost v oblasti samofinancování sborových potřeb a chodu sboru. Pro budoucnost je dobré mít více zdrojů financování, nelze spoléhat jen na ochotné dárce. Prosím o modlitby, abychom věděli, jakou cestou se ubírat dál.

No a zatřetí Vás asi nepřekvapí, že jsme se věnovali také obsazení farářského místa v našem sboru. Situace není radostná a v době psaní tohoto příspěvku jsme neměli kandidáta, který by o naši nabídku alespoň uvažoval. Ale není namístě propadat pesimismu, věřím, že s Boží pomocí najdeme ochotného bratra nebo sestru pro službu v našem sboru.

Závěrem chci poděkovat za spolupráci a společně strávený čas v pěkném prostředí Kamenného potoka.

Věřím a mám naději, že Pán Bůh dál zůstává v našem středu a požehná našemu společenství.

kurátor Viliam Kušnir

Bohoslužby v Sudicích

Již tradičně - druhou neděli v září (tentokrát 14.9.) jsme se bratři a sestry z opavského sboru rozjeli na společné bohoslužby do kazatelské stanice v Sudicích /přes rok se zde konají bohoslužby každou 2.neděli v měsíci/. Kázáním posloužila pastorační pracovnice sestra Simona Kopecká (Lk.10,25-37 o milosrdném Samařanu). Oddíl nám otevírá pohled a nabízí odpověď na otázku "Kdo je můj bližní"téma stále aktuální i pro nás. Hudebním doprovodem posloužila sestra Irena Kopřivová a bratr Dan Trampler.

Bylo opravdu radostné, že jsme se sešli společně "všechny generace", i přes nepřízeň počasí. Při ohláškách sestra Kopecká popřála k narozeninám bratru Jiřímu Kynčlovi / 92 let/.

Dále nás při ohláškách sestra Irena Kopřivová seznámila s historií Evangelické školy v Sudicích , jejíž základní kámen jsme si mohli po bohoslužbách prohlédnout v prostorách kostela v Sudicích - byl vystavený na bývalém starém oltáři při vstupních dveřích do kostela.

Evangelická škola byla založena v Sudicích v září roku 1841, až do roku 1975 se v ní učilo (chodila tam i sestra

Irena Kopřivová). V roce 2015 byla škola zbourána, při demolici byla občanům Sudic nabídnuta suť a bratr Komárek , který si část suti vzal na stavbu rodinného domu, v ní našel základní kámen bývalé evangelické školy s datem 1841.

Při bohatém občerstvení po bohoslužbách jsme měli prostor ke společným rozhovorům. Věřím, že nás všechny toto společné sejití posílilo a povzbudilo, že na cestě víry nejsme sami.

Anička Plachá

*foto Nela Kubánková -
horní i spodní foto*

Lidická 2 – vesmírný nomád Petr Horálek

Po prázdninové pauze jsme začali, jak řekla Hanka Halfarová, hvězdně. V rámci projektu Lidická 2 jsme si mohli poslechnout poutavé vyprávění astrofotografa Petra Horálka doprovázené neuvěřitelnými fotografiemi. Fotografiemi, nad kterými se tají dech. Fotografiemi, na které koukáte s otevřenou pusou. Ke všem je příběh, jak vznikaly, co vlastně vidíme a kdy to můžeme vidět znovu. Kdo chtěl, mohl si přinést tyto zážitky domů v tištěné podobě.

Děkujeme za krásný večer nejen Petru Horálkovi, ale i Hance Halfarové za moderování, Símě Kopecké a Hedvice Janošíkové a všem ostatním za skvělou organizaci. Je skvělé, že se můžeme těšit na další zajímavá setkání v rámci Lidické 2. Takže zase příště a klidně přijďte.

Bohdana Skaličková

(poznámka redakce – projekt je podporován The Lutheran World Federation Prague. Další akce na Lidické 2 – vystoupení improvizálního divadla All Imp dne 22. 10. 2025 v 18.30 hod. a 19. 11. 2024 v 18.30 hod. se můžete těšit na violoncellistku a zpěvačku Dorotu Barovou).

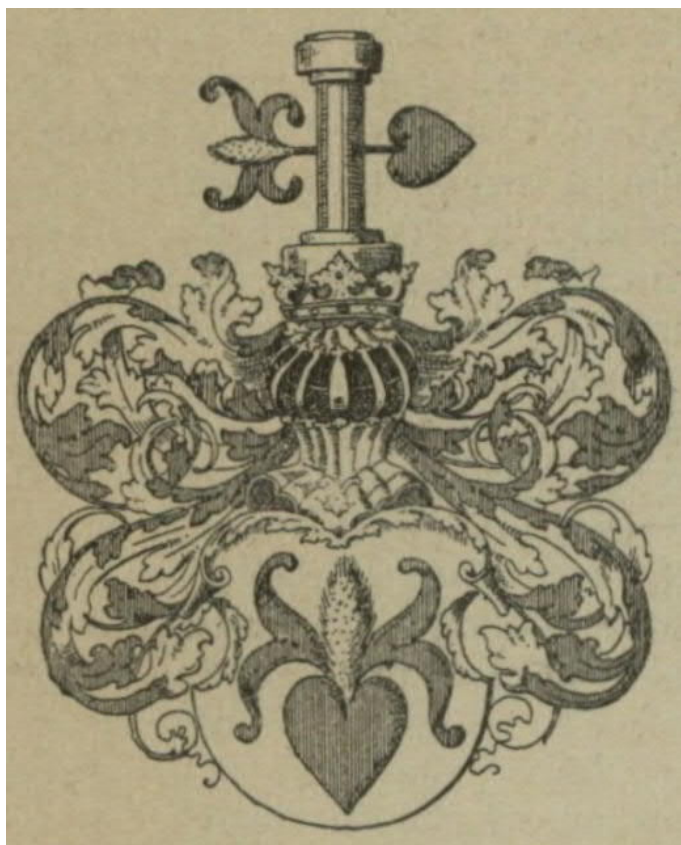

Pár zmínek o opavském rodáku Václavu Bítovském a jeho rodném městu

část první

*Vzhledem k celkovému rozsahu byl
článek rozdělen na více částí. Ta další
bude vydána v příštím čísle zpravodaje.*

zpracoval Jan Tomáš Bílovský

*Autor: Unknown – Public Domain -
Moravská zemská knihovna v Brně;
portrét Václava Bítovského nebyl
dochován, pouze erb rodu Bítovských*

Václav Bítovský, syn Magdaleny
Certysové z Kynšperka a Karla

Bítovského z Bítova spatřil světlo světa
snad nedlouho před rokem 1580, než se
jeho rodiče nastěhovali na litultovskou
tvrz. Prožil tam patrně dětství a období
dospívání a formovaly se tam i jeho
osobní vlastnosti – prudkost,
neústupnost a snad i relativně vysoká
míra agresivity. Vychováván byl v
evangelické víře, a to navzdory
skutečnosti, že jeho majetkovou
základnou byl manský statek
olomouckého biskupa, tedy hlavy
moravských katolíků. To ovšem nebylo
v ještě přežívajícím relativně
nábožensky tolerantním ovzduší
Moravy konce 16. století nic
neobvyklého.

Václav Bítovský se patrně již v mladém
věku věnoval vojenskému řemeslu.
Svědčí o tom alespoň slova jeho otce
Karla, který se v omluvném listě z 8.
března 1600 při omluvě z neúčasti na
manském sněmu ve Vyškově, na němž
jej měl zastupovat teprve patnáctiletý
syn Jiřík, zmínil, že jej posílá jménem
svým i jeho bratra, který v Horních
Uhřích v službě J. M. C. jest.“ Ve
stejném roce Karel Bítovský z Bítova
zemřel a litultovický statek převzali
jeho synové, jak dokládá manský slib,
který v roce 1601 složil jménem svým i
jménem bratra Jiříka Václav Bítovský.
V té době se už nový pán na
Litultovicích začínal angažovat ve
společenském a náboženském dění na
Moravě.

Vztahy katolíků a nekatolíků se na přelomu 16. a 17. století vyostřovaly a nedaleko Litultovic položená Opava, centrum Opavského knížectví, se stala místem jednoho z prvních střetů mezi bojovnými příslušníky obou stále nepřátelštějších, vůči sobě vystupujících táborů. Napomohla tomu bezesporu obecně neklidná doba konfliktu mezi císařem Rudolfem II., postiženým rozmáhající se duševní chorobou, a jeho bratrem Matyášem, stejně jako rozbouřené poměry v nepříliš vzdálených Uhrách, turecké nebezpečí a první stavovské povstání proti císaři, vrcholící přesunem moci směrem k Rudolfovu bratru Matyášovi. To vše otevíralo cestu k politickému vzestupu radikálně vystupujících příslušníků stavovské obce. Snad nepochybíme, budeme-li právě zde tušit kořeny politické kariéry mladého Václava Bítovského, zatím ještě jen v těsných poměrech Opavska.

Nepochybně dobrým počátkem kariéry Václava Bítovského z Bítova byl vstup do řad členů zemského soudu Opavského knížectví, k němuž příslušel z pozice majitele deskového statku a na němž se mohl později projevovat jako rozhodný obhájce zájmů evangelické strany. Asi nejvýznamnější příležitost k tomu dostal v souvislosti s vyšetřováním opavského děkana Mikuláše Sarkandera (bratra před 30 lety svatořečeného Jana Sarkandera,

umučeného za stavovského povstání v Olomouci), podezřelého z podílu na přípravě politického převratu, jehož cílem byl návrat moci zpět do rukou císaře Rudolfa II. a změny politických i náboženských poměrů na Moravě.

Mikuláš Sarkander byl v únoru 1608 dosazen do Opavy na faru u děkanského kostela Panny Marie. Přišel do rozjitřené nálady krátce poté, co se podařilo vojenským zásahem Geissbergerova pluku potlačit po měsíčním obléhání vzpouru opavských protestantských měšťanů proti císaři. Sarkanderův pobyt byl plný konfliktů s Opavany, kteří bojovnému katolíkovu ztrpčovali život všemožným způsobem. Nebylo tedy divu, že se při své návštěvě v Praze v roce 1609 zapletl do spiknutí, iniciovaného předními činiteli katolické strany, papežským nunciem, arciknížetem Lepoldem Pasovským a dalšími.

Mikuláš Sarkander s největší pravděpodobností dopravil do Prahy také zprávu o chystané konverzi vévody Adama Václava Těšínského ke katolické víře. Osobní angažovanost v celé věci pro Sarkandera vyplynula nejen z jeho bojovného katolictví, ale i ze skutečnosti, že se prvním krokem těšínského knížete mělo stát vojenské obsazení vzpurné Opavy a následný zásah proti protestantským stavům.

V roli jakési spojky mezi jednotlivými představiteli katolické strany cestoval

Sarkander mezi Těšínem, Opavou a Prahou. Dopustil se ale osudové chyby. O plánech na vojenský zásah se zmínil v korespondenci se svými opavskými spolupracovníky. Jeho listy byly zachyceny a Sarkander byl vyzván, aby se dostavil do opavského minoritského kláštera k zemskému soudu. Tam s ním byl zahájen proces, ve kterém byl obviněn z přípravy vlastizrady a z pokusu o zničení stavovských práv a svobod.

O průběhu a podrobnostech vyšetřování obou obviněných jsme bohužel informováni jen minimálně. Z pozdějších svědectví se zdá, že Bítovský hrál při výslechu Mikuláše Sarkandera i fojta Slováka jednu z hlavních úloh. Tomu by nasvědčovala i skutečnost, že byl spolu s Hynkem ml. Bruntálským z Vrbna a Bartolomějem Rejzvicem z Kadeřína pověřen zastupováním opavských stavů na zasedání moravského zemského sněmu v Olomouci.

Obvinění děkana Mikuláše Sarkandera byla mimořádně závažná a v zachycené korespondenci asi i prokazatelná. Jmenovaný se tedy hájil jediným možným způsobem, tvrzením, že podle platného práva náleží jako kněz nikoliv před zemský, nýbrž před církevní soud. Byl tedy propuštěn, zavázán však současně slibem, že se dostaví k biskupskému soudu do Olomouce. Svůj slib splnil a v červnu 1609 skutečně

předstoupil před olomouckého biskupa kardinála Dietrichštejna. Při výslechu uváděl svědectví o nesnesitelných poměrech v Opavě, zejména pak také o prohlášení některých stavů opavského knížectví. O radikalismu a prudké povaze litultovického pána Bítovského z Bítova svědčí jeho hrozba katolickému písaři, že jej vyhodí z okna. Na druhé straně se prokázalo, že katolíci to v Opavě skutečně neměli snadné. Ihned po Sarkanderově odchodu z Opavy došlo ve městě k rozsáhlým výtržnostem, při nichž byly vyrabovány fara i farní škola a přepaden klášter sv. Ducha. Od zvonů v klášteře sv. Václava byly uřezány provazy a uvázány na šibenici na Horním náměstí. Stavovská delegace se po zprávách o zmíněných výtržnostech dostala do trapné situace, neboť se tak potvrzovaly Sarkanderovy stížnosti. Představitelům opavských stavů nezbylo nakonec nic jiného, než požádat zemského hejtmána, opavského purkmistra a městskou radu, aby byli pachatelé zadrženi.

Soud se protahoval, Mikuláš Sarkander byl na naléhání moravských stavů uvězněn v biskupském vězení ve Vyškově, odkud se mu podařilo uprchnout, a zachránit se tak před dalším pronásledováním.

konec první části, pokračování příště

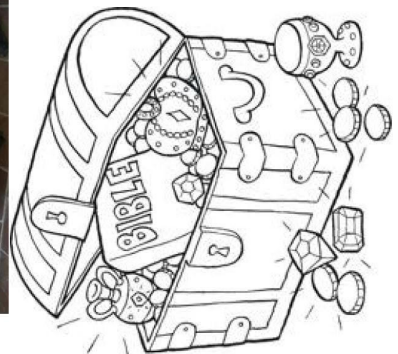
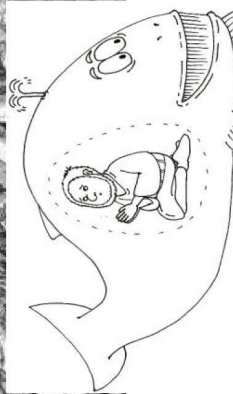
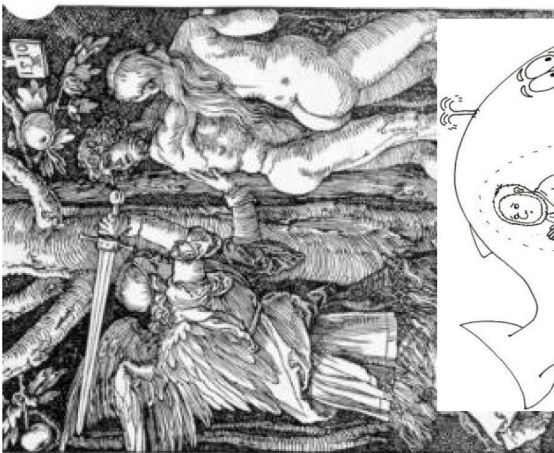
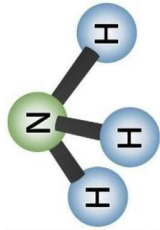
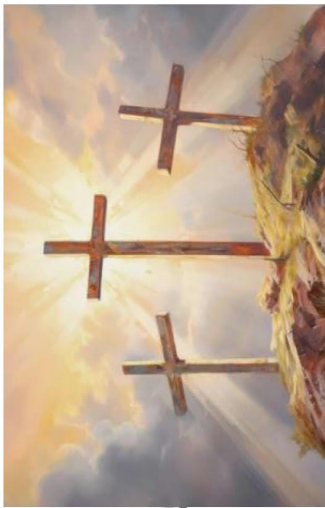
Podzimní osmisměrka

Tajenka: Svátek díkčinění či díkůvzdání za úrodu je událost, kterou slaví křesťané z celého světa. Německy se tento svátek nazývá ... (doslova: úroda díky svátek).

Nápovědou pro vyškrtávačku jsou obrázky na vedlejší straně.

připravil Vítěk Skalička

R	A	B	Y	R	L	E	V
D	A	V	I	D	K	T	Y
Y	K	L	U	B	A	T	H
E	D	L	A	T	L	S	N
N	B	G	U	S	I	E	Á
E	E	O	O	T	C	E	N
D	P	L	M	Ů	H	K	Í
Ě	T	G	E	L	F	E	Z
L	N	O	G	P	K	V	R
K	N	T	A	Á	O	A	Á
A	V	A	K	N	Ě	P	J
N	O	T	Y	Ě	N	Č	E

Podzimní poezie

Tyčí se k nebi,
proč? To nikdo neví
Proč ve své kráse
k nebi upíná se?
Je tam něco, co mu chybí?
Marné sliby...

Simona Kopecká

Oslavenci za měsíce říjen, listopad a prosinec

Burgetová Libuše, Šindler Josef, Luksová Ilonie, Hrdá Lída

Přejeme stálou svěžest a pevnou víru.

Modlitba

„Jednou se Ježíš na nějakém místě modlil; když přestal, řekl mu jeden z učedníků:

„Pane, nauč nás modlit se....“ (Luk. 11, 1)

Pane,

neumím se modlit

nauč mě skutečné modlitbě

nevím, co ti mám říkat

ale toužím být s tebou

jsem-li sklíčen, že modlitba je na nic

ujisti mě, že se mýlím

často se nechci modlit

přemáhej tedy mou lenost

modlitba třeba nezmění svět

proměňuj modlitbou mé srdce

jen slabí volají o pomoc

zjevuj proto svou sílu v mé slabosti

stačím si sám pokazit všechno

ujmi se mne a smiluj se nade mnou

Pane, nauč nás všechny modlit se

Amen

připravil Antonín Plachý

Adresa sboru: Lidická 2, Opava 746 01

Administrátorka sboru: Ewa Jelinek (FS ČCE Ostrava)

Pastorační pracovnice: Simona Kopecká

Kurátor: Viliam Kušnír

Telefon: 777 337 966

Email: opava@evangnet.cz

Web: www.evangeliciopava.com

Facebook: Evangelíci Opava

Email zpravodaje: zpravodaj.cceopava@evangnet.cz

Bankovní účet: 28 00 32 13 97 / 2010

Fond oprav: 25 00 49 98 39 / 2010

QR kód pro mobilní platbu:

Redakční rada:

Členové: Simona Kopecká, Jan Bílovský

Jazyková korektura: Helena Domesová

Šéfredaktor a grafická úprava: Daniel Zmrzlík

**ČESKOBRATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ**

FARNÍ SBOR V OPAVĚ